

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,

nr. 27

Vineri,

26 ianuarie

1990

4 pagini

50 bani

AGRICULTURA, ÎNCOTRO?

Trăim, fără îndoială, o perioadă a intenselor dezbateri asupra problemelor de fond ale societății românești. Nimic rău în asta. Ba din contra, putem spune că după atîția ani de tăcere, de „unanimă aprobare”, discuțiile deschise, contradictorii chiar, sînt un exercițiu menit a consolida democrația pluralistă, în care deosebirile de opinii sînt — sau trebuie să fie — „motorul” dezvoltării sociale.

Numai că, întotdeauna, dezbaterile trebuie urmate de fapte concrete, căci democrația reală presupune, în cadrul mecanismului decizional, că minoritatea se supune majorității. În caz contrar, discuțiile, oricît de bine intenționate ar fi, se transformă în simple vorbe aruncate în vînt.

Și acum concret: asistăm la lungi dezbateri privind viitorul agriculturii. Se formulează un larg evantai de ipoteze, de la privatizarea totală a acestei ramuri, pînă

EDITORIALUL ZILEI

la păstrarea actualelor forme de proprietate, cu rețușuri nesemnificative.

Se trece, însă, cu vederea — cu prea multă ușurință, am spune noi — un adevăr elementar: agricultura trebuie, în primul rînd, să producă. Acum și în orice condiții. Cu alte cuvinte, să hrănească o națiune formată din peste 23 de milioane de membri. În caz contrar, vom deveni — triste cuvinte — cerșetorii Europei.

Și atunci, ce-i de făcut? În primul rînd, avem nevoie de o politică agrară clară, care să ne arate, cel puțin pentru moment, cît de departe vom merge. În al doilea rînd, lucrătorii ogoarelor vor trebui să treacă — așa cum au făcut-o dintotdeauna, dar, de data aceasta, fără a mai aștepta indicații — la pregătirea lucrărilor de primăvară, concomitent cu derularea normală a celorlalte activități de sezon, inclusiv în zootehnie. S-a spus că pentru a „pune pe picioare” agricultura avem nevoie de 2—3 ani. Să demonstrăm lumii și nouă înșine că vom redeveni „grînarul Europei”, că Măria-sa Țăranul a mai învins o dată, cu fruntea sus, perfidia istoriei.

TRIBUNA

DIALOG

nicu ceașescu: — Mă, cîți locuitori are România?

* * * — Vreo 23 de milioane!

nicu ceașescu: — Nu-i nimic. Impușcăm o sută de mii și rezolvăm problema.

(Amănunte în pagina a III-a)

ADEVĂRUL ISTORIC ESTE UNUL SINGUR

România a participat de partea Puterilor Antantei în primul război mondial, începînd din 1916 și pînă în 1918 și la cererea acestor puteri (Franța, Anglia, Rusia, Italia), după ce acestea au recunoscut dreptul României de a-și integra teritoriile din Austro-Ungaria locuite în mare majoritate de români. Cînd și S.U.A. au intrat în război, în coaliția Antantei, înaltele oficialități ale marelui stat au recunoscut principiul naționalităților, al dreptului acestora la autodeterminare, subliniindu-se că acest principiu va sta la baza încheierii Păcii.

Tochmai în temelul acestui principiu s-au înfăptuit, de către poporul român însuși, actele istorice de un profund democratism de la Chișinău, Cernăuți și Alba Iulia (în ordine cronologică).

La 4 iunie 1920 (nu în 1919 cum apare în declarația Agenției „Rompres”), la Marele Trianon, în cadrul sistemului Conferinței de Pace de la Paris, care a încheiat prima conflagrație mondială, Franța, Anglia, S.U.A., Japonia, România, Regatul sîrbo-croato-

(continuare în pag. a III-a)

Mihai RACOVITAN

Oameni în halate albe veghează, în laboratorul Oficiului de gospodărire a apelor din Sibiu, la calitatea apei.

Intr-unul din numerele viitoare ale ziarului nostru veți putea citi un reportaj de la O.G.A. Sibiu, realizat de redactorul nostru N. I. Dobra.

Fotografii: Fred NUSS

O posibilă abordare Economia României: realități și perspective (In pagina a III-a)

O problemă de mare interes: PAȘAPOARTELE

După cum ne-a informat lt. col. Laurențiu Smaranda, lucrătorii Serviciului pașapoarte din județul nostru, ajutați de un mare număr de elevi din liceele sibieni, depun eforturi susținute pentru urgentarea eliberării documentelor necesare călătoriilor în străinătate, drept constituțional refuzat cu cinism de dictatura ceașistă poporului român. În vederea scurtării timpului de așteptare la susnumitul serviciu, reamintim cititorilor noștri documentele necesare pentru eliberarea pașapoartelor:

• PLECĂRI TEMPORARE:

— cerere tip, fișă cu date personale, fișa nr. 2;

— chitanța eliberată de C.E.C. în urma depunerii sumei de 65 lei (în cazul cetățenilor care au deja pașapoarte), la care se adaugă o chitanță C.E.C. pentru suma de 250 lei pentru cei care, pînă în prezent, nu au avut pașaport;

— 2 fotografii 5/4.

La ieșirea din țară se vor prezenta, la punctul de frontieră, adeverințe din partea unității și a circumscripției financiare din care să rezulte că posesorul pașaportului nu are datorii sau că achitarea acestora este garantată. Pentru călătorii în țările în care este necesară viza de intrare, aceasta va fi solicitată la ambasadele statelor respective;

• PLECĂRI DEFINITIVE:

— formulare tip

— chitanța C.E.C. în valoare de 65 lei

— copii legalizate de pe actele de naștere, căsătorie, deces (după caz), sentința de divorț, acordul unuia dintre părinți în cazul plecării minorilor cu celălalt părinte

— 2 fotografii 5/4

— 2 fișe anexă nr. 2

— fișă cu date personale

Notă: Fișele și formularele tip se eliberează la serviciul pașapoarte.

AVEȚI CUVÎNTUL!

Ce se întâmplă în justiție după revoluția din Decembrie?

O recentă întâlnire cu reprezentanții consiliilor Frontului Salvării Naționale din întreprinderile sibieni mi-a confirmat o mai veche părere că nevoia oamenilor de dreptate și adevăr este atât de imperioasă încât surclasează orice alte nevoi, chiar cele impuse cu acuitate de existența zilnică. Să mă explic. Deși problemele de natură economică, organizatorică, din diferite întreprinderi și instituții, cele legate de aprovizionarea cu alimente și alte bunuri de consum păreau, la o primă vedere, a avea prioritate, majoritatea acestor oameni erau interesați la modul acut de felul cum acționează tribunalele militare extraordinare; de ce s-au eliberat unii din cei arestați și bănuiați a fi comiști teroriste; de ce mulți din cei eliberați, făcând parte din vechia miliție și cunoscuți prin apetitul lor pentru reprimărea nedreaptă, sunt acum încadrați în noua poliție, plimbându-se pe străzi cu o mină de nevinovăție care stăruiește stupefact; cine sunt procurorii și judecătorii chemați ca justiția să-și spună cuvântul în aceste clipe cînd revoluția se vrea în primul rînd purificatoare de conștiințe și instauratoare a unor noi relații între oameni, fără minciună și delatatione, bazate pe respectul valorilor morale perene și, mai ales, pe respectul față de om și drepturile sale inalienabile, aflate vreme afirmate și iarăși afirmate și tot de atîtea ori călcate în picioare.

Deocamdată s-a numit un nou ministru al justiției și un nou procuror general. Și atât. Să fie oare suficient pentru a ne putea încredința că, în fine, justiția este justiție și dreptatea își va recăpăta locul de unde minciuna a alungat-o de atîtea ori? În mai multe interviuri dl. Teofil Pop, noul ministru al justiției, ne-a asigurat că magistratura fiind de-acum într-adevăr independentă și supunându-se numai legii și conștiinței lor, actul justițiar își va recăpăta acea încălțură de valori morale de care a fost lipsită de atîtea ori pînă nu de mult. Supuși numai legii și conștiinței lor... E cazul să punem degetul pe rană. Întrebarea care se impune, și pe care și-o pun oamenii cu îndreptățire, este dacă aceiași milițieni, deveniți acum polițiști, aceiași procurori și judecători, din care unii au fost pînă mai ieri instrumentele zeloase ale vechiului regim, alții în obediență lor le-au făcut jocul, mai pot fi cei chemați de-acum înainte să țină drept și cu sfințenie simbolică balanța pentru a putea din nou exclama la fel ca strămoșii noștri „Fiat justiția perat mundus”?

Sub ochii noștri se desfășoară în aceste zile lucrările Tribunalului Militar Extraordinar. Dezbatările, aștit în instanță dar și în opinia publică, sînt nu numai aprinse, dar, se poate spune, de-a dreptul dramatice. Hotărîrile adoptate, să nu uităm acest lucru, nu numai că au un impact cu adînci rezonanțe în conștiința publică, dar, fără a folosi cuvinte mari, vor rămîne în istorie. Ele sînt și vor rămîne documentele după care se judecă și se vor judeca aspirațiile noastre democratice, resursele morale ale noii noastre societăți, maturitatea civilizației noastre.

Cred că se cuvine să atragem atenția asupra unui lucru. Opinia publică cere o cît mai grabnică judecare și pedepsire a elementelor teroriste și a uneltelor vechiului regim. Și, după toate cîte s-au întîmplat, e de înțeles și o astfel de dorință. Dar să nu uităm că grăba nu a fost niciodată compatibilă cu adevărata justiție. Procurorii nu au timp suficient să adune probele necesare; judecătorii vor, în sfîrșit, căci acum se poate, să aplice principiile proprii justiției adevărate din toate societățile civilizate, cum ar fi principiul prezumpției de nevinovăție, și, astfel, cum s-a dovedit, apar opinii divergente, nemulțumiri, sentimente de neîncredere etc. E cazul să fim cu toții vigilenți (să se accepte sensul bun al termenului), dar să nu ne pripim. Trebuie să dovedim de-acum că sîntem un stat de drept, că știm să-i judecăm după adevăratele principii ale dreptății și justiției chiar pe aceia care, atîția ani, le-au călcat în picioare. Numai în acest mod ne vom putea alătura națiunilor civilizate ale Europei, pe locul care pe drept ni se cuvine.

dr. Alexandru BACĂCIU,
— avocat —

Locuitorii Mîrșei solicită...

...de ce localitatea lor, de dimensiunea și avînd populația unui orașel (cca 4000 de locuitori), are un statut ambiguu, neautonom, și nu beneficiază de un destin pe măsura realilor sale disponibilități — economice, sociale, culturale etc.? Ani de-a rîndul — situația este aceeași și în prezent — localitatea s-a numit și se mai numește încă! — pe rînd: sat, colonie, cartier etc., creîndu-se confuzie și anulînd multe dintre privilegiile cu care ar fi trebuit să fie investită. Condiția ei de localitate semi-urbană a privat-o de dreptul de a-și afirma o personalitate distinctă în peisajul urbanistic al țării. Dependența de Avrig a canalizat spre acesta toate fondurile provenite în urma aplicării Legii 1/1985, cînd de drept ele ar fi trebuit utilizate în folosul cetățenilor din Mîrșa. Localitatea împărtășește destinul marelui alăptat de două mame vitrege — Avrigul și Întreprinderea Mecanică. Cetățenii sînt pe bună dreptate intrigați și solicitanți Consiliului Județean Sibiu al Frontului Salvării Naționale să se acorde

localității MÎRȘA un statut autonom, cu organe administrative locale, în favoarea cererii, pledînd forța economică de care dispune — Întreprinderea Mecanică — precum și capacitatea cetățenilor de a se organiza și conduce după legi democratice. Oamenii din Mîrșa nu mai vor să fie tutelați, cu declinarea responsabilităților și răspunderilor, cu „împuțerniciții sătești” și cu privarea dreptului la o afirmare autonomă, în spiritul democrației și al demnității umane. În numeroase adunări — s-a constituit ad-hoc și un Comitet provizoriu al Frontului care a elaborat un Proiect al unei platforme-program — cetățenii și-au exprimat, civilizată și uman, această doleanță pe care o doresc împlinită cît mai curînd, și fac apel la Consiliul Județean al F.S.N. să facă demersuri în sensul celor de mai sus, în spiritul democrației și al demnității noilor vremuri pe care le trăim după victoria Revoluției din decembrie 1989. Nu este vorba de un act de clemență din partea organelor superioare, ci de unul de justiție.

Prof. Vasile CHIFOR
Școala Generală Mîrșa

Privilegiile

Este bine cunoscut că sistemul de tristă amintire a creat în mod conștient o categorie, din păcate destul de numeroasă, de privilegii și, ca o consecință firească, de privilegiați.

Privilegiile au fost concepute cu pricepere, chiar cu ingeniozitate, în scopul atragerii acoliților la sistemul de opresiune crîncenă a populației țării și mai ales a acelei părți ce nu concepea să se alăture și să slujească (slugărnicească) stupidul concept de conducere statală instaurat de membrii familiei odioase, atît de numeroasă, și de apropiatii lor cu trup și suflet.

Început cu începutul, numărul amatoriilor de privilegii a crescut, ei devenind privilegiați, profitorii, lipitorii societății ce s-au înfruptat din bunurile oferite pe tavă, într-o măsură mai mare sau mai mică, în raport de locul ocupat, obținut de unii din aceștia prin mijloace ce-i plasează într-o poziție rușinoasă.

Este de notorietate că unii au exagerat în exercitarea funcțiilor și atribuțiilor — în parte, fără o pregătire corespunzătoare — înlăturînd pe cei în drept să ocupe postul respectiv, profitînd de conjunctura ce li s-a creat.

Datorită corupției, fenomen larg răspîndit, au realizat, pe lîngă avantajele materiale substanțiale, o aureolă de „capacitate profesională” menită să creeze în jurul lor opinia că sînt demni în continuare de ocuparea scaunului avut, deci de neînlăturare.

Iată de ce, în prezent, au apărut „luptele intestinale” în multe unități și localități din județ pentru posturile de conducere sau pentru un loc în comitete, care se pare că sînt conduse (dirijate) de aceiași privilegiați de notorietate, folosînd aceleași practici condamnable din trecut.

Este o dovadă că nici acum, după ce au asistat la miracolul ce a schimbat complet orientarea societății noastre, nu au învățat ce este comportarea morală, etică, demnă, omenoașă și de respect față de oamenii de bună credință, comportamente ce, alături de altele, conturează adevărata democrație.

Ar fi cazul, ca în această perioadă de tranziție spre pluralism, „concetățenii” să dea dovadă de luciditate și, în loc să urmărească confiscarea pe mai departe a privilegiilor și, prin aceasta, dereglarea bunului mers al societății nou create, să abandoneze practicile compromise, astfel ca, instaurarea democrației reale să se poată face astăzi și nu mâine.

av. Liviu LALU

„Tovarășă”... cu trei lezi

O fată și doi băieți,
Șsa mamei descuieti,
Că Leana v-duce vouă
Dolăre și vilă nouă,
„Kent” în buze,
Whisky în țîțe.
Trofee de vînătoare,
La tăticu’ în spinare.
„Mercedes” sub călcîieș,
Diplomele sînt... sub preș!

Marius Albin MARINESCU

Povestea unui... reporter f.v.

După emisiunea T.V. din 17 ianuarie a.c. (în mod firesc și după cea din 22 ianuarie — n.r.) nemulțumirea celor care îl cunosc pe Liviu Bogdan a dobîndit o formă organizată. La prima sa apariție în postură de reporter TV și oarecum de exponent al sibienilor, ne-a prezentat doar... focuri de artificii.

Liviu Bogdan s-a angajat la noi în întreprindere — secția 200 — ca strungar, ceea ce și era de fapt, după pregătirea profesională „temeinic” pusă la punct. Cred că și cea culturală e la fel de „solidă”, din moment ce în citeva fraze (și acelea citite) a reușit să facă atîtea dezacorduri gramaticale. Păcat că nu deținem casele pentru a face sublinieri concrete. Dar este proprietate personală... del!

Dacă cei culți și curați moral nu au avut posibilitatea să-și cumpere camere de luat vederi, nu apar la TV. Ce vină au Liviu și „Cătă” (cum îi spun prietenii amicului Cătălin Popescu), fiind posesorii unor astfel de instrumente? Să revenim însă la Liviu Bogdan. S-a angajat deci ca strungar. Nici nu a învățat bine de unde se pornește strungul și „s-a făcut” C.T.G.-ist. De fapt nu el, ci unchiul său — ex-directorul comercial al întreprinderii, Bogdan, „l-a făcut”. După ce a ajuns în sinul celor care controlau produsele, practic munca unor oameni, angajați încă de pe vremea în care el era în fază „embrionară”, Liviu Bogdan a început programul de lucru de... gravidă. De fapt greșesc, ți-

nînd cont de faptul că gravidele lucrează 6 ore, iar C.T.G.-istul nostru dacă aduna 2—3 ore într-o zi. Nu pe fișa de pontaj, pentru că acolo erau înscrise normal cele 8 ore. Ce să-i faci, te pui cu directorul?! De fapt, era foarte ocupat în restul programului, așa că îl înțelegem. De ce ocupat?

Păi cînd să facă el rost de țigări, gumă de mestecat, cu care făcea... comerț „cinstit” în întreprindere. Mai avea însă și alte treburi... de manipulat bilete la toate spectacolele importante. Del! să-l să... Acum ce importantă are că era „angajatul” (neoficial) al multor instituții cu caracter politico-cultural-politic și iar politic?

După ce a semănat o impresie „grozavă” printre colegi,

într-o zi s-a prezentat la biroul personal și a declarat: „vreau să plec de la I.P.A.S. că nu am ce discuta cu țărâni de aici. Eu plec să mă fac instructor de teatru”. Și a plecat. A uitat să precizeze că a avut întocmit referat de desfacere a contractului de muncă. Mă rog... „amnezia”.

Vreau să fiu bine înțeles. Nu-i contestă nimeni primordialitatea casetelor, nici conținutul, nici calitatea. Aprețiez de atîfel acest gen la justa sa valoare. Dar susțin că ar fi recomandabil să se rezume doar la imagini, ca să nu periclitizeze, prin exprimarea neliterară și agramată, calitatea viitoarelor casete. Cel care solicită un interviu trebuie să aibă niște calități. Să fim modești! Nu poți face chiar tot... singur.

subinginer Ioan PĂCALĂ

Chiar dacă nu ne place, cert este că nimeni nu rămîne vesnic tînăr și deci fiecare la rîndul lui îmbătrînește intrînd în categoria socială, care se numește „BĂTRÎNI”, despre care o veche zicală plină de înțelepciune a „poporului nostru” spune: „Cine nu are bătrîni, să-i cumpere”.

De ce despre bătrîni? — se vor întreba unii, acum avem alte probleme de importanță majoră. Dar să nu uităm că problema „oameni” este și va fi de importanță majoră.

Deci întrebarea care se pune acum, după victoria Revoluției, și înlăturarea dictaturii ceaușiste, care avea planuri sinistre și în privința bătrînilor (și nu numai a lor) este: „Ai cui sînt bătrîni?” (fie și pensionari și membri C.A.R.P. sau nu) sau mai exact cine se ocupă de ei și de problemele lor?

Răspunsul este și trebuie să fie că „Bătrîni” sînt ai noștri, chiar dacă ne-au mai supărat și ne mai supără prin faptul că bătrîni erau „soimii

cozilor” iar unii dintre ei mai sînt și astăzi.

Dar care este de fapt problema acestei categorii sociale? După cum se știe, bătrîni ca și copiii (dar în cantități mai mici) au nevoie de o hrană mai pretențioasă dar spre deosebire de copii, ei au nevoie de foarte multe medi-

„Bătrînilor”. Dar acum, cînd toată Europa și toți oamenii de bine sînt alături de noi și de Revoluția noastră, exprimîndu-și simpatia prin masive „ajutor umanitar”, cineva trebuie să se ocupe ca o părticică din acest ajutor umanitar să ajungă și la Bătrîni noștri.

Ai cui sînt bătrîni?

camente și în special de medicamente de întreținere, din care unele sînt indispensabile vieții (ex. medicamentele de întreținere pentru cardiaci), dar poate au nevoie și de haine călduroase, cunoscute fiind faptul că la vîrste înaintate metabolismul este mai scăzut, motiv pentru care vîrstnicii sînt mai friguroși. Pînă acum această categorie socială nu prea avea șanse ca necesitățile ei să fie rezolvate, notorie fiind politica ceaușistă de marginalizare a

Acum citeva zile m-am trezit, fără să vreau, făcînd o anchetă asupra modului cum se distribuie ajutorul material umanitar bătrînilor. Aflîndu-mă în fața Consiliului județean al F.S.N., o bătrînică care avea și dificultăți de deplasare (să nu uităm că mulți din bătrîni sînt handicapați) avea o cerere în mînă prin care solicita ajutor umanitar. Am încercat să o ajut și lăta ce mi-a fost dat să constat: la Consiliul județean al F.S.N. am fost îndrumați la Consiliul

municipal al F.S.N., de aici la C.A.R.P. (Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor), unde ni s-a spus că ei dacă ar fi în posesia ajutorului umanitar, l-ar distribui numai membrilor C.A.R.P. De la C.A.R.P. ni s-a indicat să ne adresăm Oficiului de pensii și asigurări sociale, lucru pe care l-am și făcut, dar și aici am primit tot „indicații” să ne adresăm la Consiliul județean al F.S.N., deci cercul s-a închis. La biserică nu mai avea sens să apelăm, de altfel nici bătrînică nu mai avea rezerve pentru locomotie. Sigur că de ajutor umanitar nici vorbă, în schimb funcționarii care trebuie să se ocupe de această problemă beau cafele și manifestă aceeași indiferență ca și pînă acum.

Fără dorința de a parafraza, totuși nu mă pot abține să nu mă întreb „CĂ-ȚI DE FA-ȚUT” că doar Bătrîni sînt și rămin ai noștri?

Ștefan NICOPOL
str. Școala de înot, bloc
2 B, ap. 20

Economia României: realități și perspective

Actualele structuri economice din România s-au format într-o perioadă îndelungată, de aproape o jumătate de secol. Ca urmare, aducerea lor la stadiul de organizare și de eficientizare atins în țările avansate ale lumii (nesocialiste), cere timp și, mai ales, o strategie clară. În aceste obiective și stadii ale devenirii noastre economice, se regăsesc interesele vitale ale întregului popor, înfăptuirea speranțelor puse în REVOLUȚIA din Decembrie.

O asemenea viziune asupra viitorului economiei României împune, după opinia mea, fără echivoc, ca strategia respectivă să fie supusă, în cel mai scurt timp, dezbaterii largi, deschise, cu adevărat democratice a tuturor categoriilor de cetățeni, indiferent de opțiunile de aderare la organizațiile politice create (sau la cele care urmează a se crea în viitor). Rezultatul trebuie să reprezinte o platformă comună, de perspectivă, cel puțin pentru o etapă de 3-5 ani, care să fie adoptată de către toate forțele politice ale țării. Căderea unui guvern sau altul, care, în etapa imediat următoare alegerilor, se poate petrece la intervale scurte de timp ca urmare a aprecierii modului de rezolvare a graverelor probleme cu care este confruntată țara, nu trebuie să abată dezvoltarea economiei românești de la drumul ales de popor, căci acest lucru ar fi o adevărată catastrofă (mă refer, deci la prevenirea oscilațiilor strategice). De asemenea, nu trebuie să ducă la repetarea unor greșeli care s-au făcut în alte țări (socialiste sau nesocialiste).

Lupta politică și chiar campania electorală ar trebui duse pe cimpul larg al procedurilor tactice, urmărindu-se, cu precădere, promovarea formelor democratice, moderne care asigură participarea, în plenitudine, capacităților sale, a întregului popor, la înfăptuirea obiectivelor pe care și le-a fixat (în strategia aprobată). Se oferă, astfel, tuturor organizațiilor politice și oamenilor de bine din România liberă satisfacția supremă de a fi pus o cărămidă solidă la edificiul patriei descătușate, la aducerea fericirii pentru mult

incercatul și eroicul nostru popor.

Personal, consider că neabordarea, până în prezent, a strategiei la care m-am referit, în platformele expuse de organizațiile politice, este o scăpare nepermisă, afirmațiile despre democrație și libertate fiind, în această ipostază, fără acoperire în rezultatele concrete scontate de popor, în ridicarea standardului său de progres și civilizație. Această scăpare este vizibilă la tot pasul — inclusiv în emisiunile de televiziune și radio, în presă etc., mijloace de informare de la care toți cetățenii așteaptă să vadă o atitudine, o dezbaterie largă, deschisă, cu referiri la modul cum se pun aceste probleme în toate structurile economice și în toate eșaloanele conducerii.

O posibilă abordare

Nu întimplător, deci, la restructurarea cadrelor din unitățile economice, care a coborât în unele situații până la nivelul de șefi de echipă, se operează numai cu unul din cele două criterii cuprinse în Platforma-Program a Frontului Salvării Naționale — profilul moral (aplicarea acestui criteriu înbrăcând, în multe cazuri, nuanțe subiective, care impun corecții severe). Celălalt criteriu — competența profesională — nu are, în contextul arătat, etalon de apreciere. Or, sint convinși că proiectarea de către liderii propuși a unor strategii și tactici care să satisfacă societatea și colectivul de muncă respectiv s-ar putea constitui, cu certitudine, într-un asemenea criteriu, cu efecte benefice pe toate planurile.

Puținele referiri concrete la obiectivele strategice ale dezvoltării noastre economice (făcute de specialiști din conducerea ministerelor și altor organe centrale și de cîțiva economiști) s-au concentrat mai cu seamă pe privatizarea mijloacelor de producție. Dar, chiar pe acest plan, și cei mai optimiști partizani ai privatizării trebuie să accepte că, până vor dobîndi (sau nu) statutul de obiectiv privat, unități cum este cazul infernului

de pe platforma chimico-metalurgică Copșa Mică, minelor de la Rovinari, a Canalului Dunăre — Marea Neagră, a Combinatului Midia-Năvodari etc. etc., ele vor exista ca industrie de stat, dar nu vor mai putea fi conduse cu arsenalul de metode ale regimului trecut.

Problemele pe care le ridică sint nu numai importante, ci și de mare și presantă actualitate. De pildă, am luat cunoștință că au fost închise uzine pe motivul că sint nerentabile. Dar, mă întreb, în contextul sistemului nostru de prețuri, la „construcția” căruia s-a neglijat frecvent și deliberat efectul și cerințele legilor economice obiective, cine mai știe ce este rentabil și ce nu? Problema se complică și mai mult dacă gîndim rentabilitatea și prin prisma raporturilor cu prețurile de pe piața mondială.

Raportarea repetată a produselor, reperelor, semifabricatelor, pentru a umfla realizările, a denaturat în așa măsură prețurile și costurile încît, de multe ori, ceea ce apare nerentabil este, în fapt, rentabil.

Iată, un alt domeniu în care dialogul cu specialiștii trebuie, cred eu, degrabă deschis, pentru a se avansa și implementa corecțiile care se impun.

Tot cu referire la scoaterea din funcțiune a unor instalații și uzine, vreau să dau un singur exemplu care sint sigur că invită la meditație și dialog. La Întreprinderea Metalurgică de Metale Neferoase Copșa Mică, unitate nerentabilă, cu pierderi anuale de 150-200 de milioane, valoarea fondurilor fixe este de cca 20 de ori mai mare decît producția marfă a unei luni. Oprirea instalațiilor nu oprește corodarea lor și nici uzura morală, care, evaluate, conturează o pierdere mult mai mare. Aceasta, fără a mai lua în considerare efortul valutar pe care îl impune importul de plumb și zinc pe care oprirea l-ar antrena. Cazul nefiind singular, se impune ca să fie chemați specialiștii, să contureze și să propună cele mai avantajoase alternative.

Ioan BOGDAN,
doctor în economie

Sesiunea Consiliului județean al Frontului Salvării Naționale

Ieri, la Sibiu, a avut loc cea de-a II-a sesiune a Consiliului județean al F.S.N. care a luat în dezbateri: 1. Probleme organizatorice; 2. O serie de informări privind stadiul actual al situației economico-sociale pe domenii.

La capitolul organizatoric, informăm pe cititorii noștri că, din cei 51 de membri ai Consiliului județean, au fost acreditați de către colectivele în care își desfășoară activitatea — 48. Deci, în momentul de față, 3 locuri sint neocupate: unul aparține comunei Biertan, care nu și-a trimis reprezentantul cu acreditare, celelalte două s-au creat prin îndepărtarea d-lui Decebal Petcu, care nu a fost acreditat de „Balanta” Sibiu, și prin eliberarea, la cererea sa, a d-lui Gheorghe Bunea, directorul Administrației financiare a județului Sibiu, din

funcția de vicepreședinte al Consiliului județean al F.S.N. și din calitatea de membru al acestuia.

S-a aprobat, în aceste condiții, noua formulă a Biroului executiv al Consiliului județean al F.S.N.: Mircea Tomuș — președinte, Romeo Trifu și Corneliu Bucur — vicepreședinți, Dumitru Iorga — secretar, Cezar Budescu, Toma Dragomir, Victor Gironța, Aurel Maxim — membri.

S-au prezentat și dezbătut apoi, amplu, principalele probleme care privesc normalizarea situației în industrie și agricultură, aprovizionarea populației, sănătatea, ordinea publică. Vom reveni cu amănunte, noutăți și concluzii, în măsura în care acestea vă pot asigura, stimați cititori, o informare promptă și utilă, o imagine veridică asupra vieții de toate zilele.

Adevărul istoric este unul singur

(urmăre din pag. 1)

sloven, Cehoslovacia și alte nouă state pe de o parte și Ungaria, pe de altă parte, au semnat Tratatul de Pace. Conferința de Pace nu a atribuit României nici un metru pătrat din teritoriul Ungariei, ci a luat act de o realitate peste care nu se putea trece. A validat Hotărîrea de Unire a Transilvaniei cu România — pronunțată într-o Mare Adunare Națională cu caracter plebiscitar —, a cărei temelnic s-a verificat și de către delegațiile de experți ale Franței, Angliei și S.U.A. la cercetările efectuate (pentru stabilirea graniței — conform compoziției etnice, între România și Ungaria) între anii 1918-1920.

Articolul 45 al Tratatului de Pace de la Trianon prevede: „Ungaria renunță, în ce-o privește, în favoarea României, la orice drepturi și titluri asupra teritoriilor din fosta monarhie austro-ungară, situate dincolo de frontierele Ungariei, așa cum sint fixate în Art. 27. Partea II (Frontierele Ungariei) și recunoscute — prin prezentul Tratat sau prin orice alte tratate încheiate în

vederea reglementării actualelor chestiuni — ca făcînd parte din România”.

Apoi, cu prilejul dezbaterilor ocazionale de ratificarea Tratatului de la Trianon de către Franța, în iunie 1921, Aristide Briand, om politic și reprezentant al Franței, arăta: „Franța nu va interveni niciodată pe lîngă guvernele aliate și prietene pentru a aduce vreo atingere oarecare, oricît de mică ar fi ea, drepturilor acesteia (României — n.n.) de suveranitate națională”.

După cum iarăși se știe, Franța, între cele două războaie mondiale, a reprezentat un aliat extrem de important al României — pînă la evenimentele din preajma declanșării celui de-al doilea război mondial.

La 30 august 1940, România a pierdut o bună parte din Transilvania, ca urmare a Diktatului lui Hitler și Mussolini, teritoriu făcut cadou Ungariei lui Horthy Miklos. Puterile alianței antihitleriste nu au recunoscut în timpul războiului cesiunile teritoriale în baza dictatelor fasciste. Încheind Convenția de Armistițiu cu Puterile Aliate, la Moscova, în septembrie 1944, după intrarea României în război de partea acestora, s-au făcut din partea Marilor Puteri declarații în privința Diktatului de la Viena, socotit de acestea drept nul și neavenit, iar în Tratatul de Pace semnat de România la Paris, în 10 februarie 1947, se stipulează: Partea I Frontiere Art. 2: „Hotărîrile Sentinței de la Viena din 30 august 1940 sint declarate nule și neavenite. Frontiera dintre România și Ungaria este restabilită prin articolul de față astfel cum exista la 1 ianuarie 1938”.

La acestea, se adaugă cele statuate de Conferința general-europeană de la Helsinki în ceea ce privește respectarea granițelor postbelice în Europa.

Au intervenit evenimentele revoluționare din România, începînd cu Timișoara și culminînd, cu data de 22 decembrie 1989, la București. Declarațiile oficialităților române privitoare la așezarea pe noi principii — reale și garantate — ale drepturilor naționalităților din România sint arhicunoscute. Salutăm cu bucurie și declarațiile oficiale ale Ungariei. În spiritul relațiilor tradiționale — pe care le-am invocat în intervenția noastră — Franța este alături de uluitoarele transformări care se desfășoară în România, ne acordă un sprijin multilateral și masiv. În întregul context prezentat foarte sumar, recenta declarație a președintelui Franței, Mitterand, aflat în vizită oficială la Budapesta — nu poate decît să creeze mari nedumeriri.

R. KAMLA

„TIMIȘOARA — o problemă care poate fi rezolvată cu ușurință!”

Cerîndu-ne scuze cititorilor pentru întîrziere, reluăm astăzi serialul nostru publicistic „Prințul moștenitor ca... persoană privată”. Facem din nou precizarea că detaliile ne-au fost puse la dispoziție de o persoană care a participat la chefurile organizate și pentru fostul prim-secretar în diverse locuri, cu precădere în cabanele din zona montană, persoană care, din motive lesne de înțeles, preferă, deocamdată, anonimatul.

Menționăm aici o trăsătură definitorie a dictatorilor ceaușiste și care era deja bine conturată și la prințul moștenitor: trăsăturile și reacțiile private ale persoanei — aspecte care, în mod normal nu ar trebui să intereseze opinia publică, decît, eventual, sub raportul senzaționalului — devin hotărîtoare pentru soarta celor mulți, deoarece de foarte multe ori hotărîrile nu erau dictate de o analiză obiectivă, ci de reacțiile subiective ale celor investiți cu răspunderi politice și administrative. Acestea sint și motivațiile care ne-au determinat să încredințăm tiparului rîndurile care urmează.

Un exemplu edificator pentru cele afirmate mai sus sint evenimentele din duminică de 17 decembrie, cînd la Timișoara demonstrațiile populației pentru libertate și demnitate umană au crescut în intensitate, marcînd începutul sfîrșitului dictatoriei ceaușiste. La acea oră, însă, dictatorul și „familia” se considerau încă stăpîni pe situație, necrezînd nici un moment — afirmă martori oculari — că puterea le-ar putea scăpa din mînă. Ba mai mult, ei manifestau o crasă ignoranță (voită sau nu) în înțelegerea cauzelor care au condus la izbucnirea miniei populare, prințul moștenitor afirmînd în cadrul intim că evenimentele de la Timișoara se datorează „unor oameni care trăiesc prea bine”. Și ca să-și confirme, o dată în plus, calitățile sale de conducător,

a dat și soluția: „studentii — cauza tuturor relelor — să fie

Prințul moștenitor ca... „persoană privată”

băgați 4 ani în mină ca să se învețe minte, iar apoi, eventual și de la caz la caz, să-și continue studiile”. Să redăm însă filmul evenimentelor din acea zi fatidică pentru dictatura ceaușistă, așa cum ne-au fost ele prezentate de interlocutorul nostru.

„Am fost convocat telefonic la ora 11 și mi s-a ordonat să ne prezentăm la una din cabane. N. c. auzise ce s-a întîmplat la Timișoara, dar nu cunoștea prea multe amănunte. Ne-a spus că în orașul de pe Bega un popă maghiar — al cărui nume nu-l știa — a

într-o clipă”. Ceea ce, din fericire, nu s-a întîmplat, nici într-un caz, nici în celălalt, deoarece pentru a acționa fi lipsea un lucru elementar: curajul. Dovada cea mai bună: umbra mereu înarmat, se ferea să parcurgă, pe jos, spații deschise, în încăperile în care stătea trebuiau trase jaluzelele sau draperiile de la ferestre etc.

Să revenim, însă, la evenimentele din 17 decembrie. După un chef prelungit, la ora 16-16,30 a fost anunțat de convocarea unei teleconferințe (n.n. stenograma acesteia a fost de-

ja publicată în ziarul nostru). După teleconferință, a revenit, anunțîndu-ne că sintem în stare de război, afirmînd textual: „dacă nu vă supuneți, vă impune și pe voi”.

Din acest moment, nu am decît o imagine parțială asupra evenimentelor deoarece n.c. ieșea mereu din cameră, dar pot să afirm cu mîna pe inimă că a participat în mod direct la încercările de înăbușire a manifestațiilor de la Timișoara.

Deci imediat după teleconferință, a luat legătura cu Bucureștiul, ordonînd să i se trimită un avion special, un ROMBAC, (n.n. să fie oare acel avion despre care s-a vorbit atît?) în care „să încarce” 60 de băieți din trupele speciale și pe care să-i trimită la Timișoara „să dea cu bombe”. După ce i s-a raportat că avionul a plecat spre Timișoara, s-a mai liniștit. A întrebare pe unul dintre noi: „Mă, cîți locuitori are România?” „Vreo 23 de milioane!” „Nu-i nimic. Impușcăm o sută de mii și rezolvăm problema!”. După ce i s-a comunicat că la Timișoara lucrurile s-au mai liniștit, manifestații fiind împinși pe Calea Aradului spre periferie, ne-a dat voie să plecăm. Era ora 23,30-24 și de atunci nu l-am mai văzut”.

INFORMAȚII... INFORMAȚII... INFORMAȚII...

● **IMPORTANT.** Aflăm de la învățătoarea Eugenia Borza că azi, 26 ianuarie, ora 10, la sediul Școlii Ajutoare din strada Filarmonicii nr. 18, Sibiu, are loc înființarea cadrelor didactice din casele de copii (preșcolari și școlari) din județ pentru: reintroducerea în schema Inspectoratului școlar județean a funcției de inspector al caselor de copii și alegerea democratică a acestuia; discutarea propunerilor făcute de cadrele didactice care activează în aceste unități de ocrotire a minorilor și înaintarea acestora Ministerului Învățământului. Propunerile făcute vor fi cuprinse în programul de revendicări al Sindicatului liber din învățământ.

● **CONVOCARE.** Marți, 30.1.1990, ora 16.30, la sediul C.J.E.F.S. sînt convocați președinții și delegații secțiilor

de fotbal din cadrul campionatului județean I și II, în vederea alegerilor libere privind Comisia județeană de fotbal și stabilirea începerii returului campionatului.

● **VIDEOTECA PENTRU TINERET** — Casa de cultură a tineretului Sibiu, organizează la sediul programe de videotecă pentru tineret în zilele de luni și vineri de la orele 17. Astfel, luni, 29 ianuarie, vor rula filmele: **Restaurantul chinezesc** și **Boxerul** (producții S.W.A.), iar vineri, 2 februarie — filmele **Superluptătorul** (S.W.A.) și **Dreptul la viață și la moarte** (Anglia).

● **APELURI** — Doamna Elisaveta Mărginean (Sibiu) face un apel insistent la poliție, la un comportament civilizat pe stradă, în locuri și localuri publice, în mijloacele de transport în comun etc. Doamna Iliu Paraschiva din

Rășinari nr. 1374, fiind nemulțumită de modul în care „Reuniunea de înmormîntare” din această comună înțelege să-i ajute pe credincioși, ne roagă să intervenim pentru a i se restitui suma de 3250 lei pe care a depus-o ca membră a acestei Reuniuni. Am intervenit.

● **INVITAȚIE.** Fostii membri ai asociației „Virtutea Militară de Război”, filiala Sibiu sînt rugați să-l contacteze de urgență pe domnul Constantin Spătaru din Sibiu (str. Anton Pann, nr. 21, telefon 235 87) în vederea reînființării asociației.

DIN PARTEA TRIBUNALULUI MILITAR TERITORIAL BUCUREȘTI

Procesul inculpaților Postelnicu Tudor, Bobu Emil, Dincă Ion, Mănescu Manea va începe în ziua de 27 ianuarie 1990, ora 14.00. Desfășurarea procesului în această zi va fi transmisă direct de către Televiziunea Română Liberă.

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

O luare de poziție a ambasadorului Franței

Joi seara, ambasadorul Franței la București, Jean-Marie Le Breton, a făcut următoarea declarație în cadrul unei emisiuni a Televiziunii Române Libere: „Aș dori să fac o declarație pentru care sînt autorizat din partea guvernului francez.

Sînt autorizat să spun în modul cel mai categoric că guvernul francez nu înțelege în nici un fel să pună în discuție frontierele existente în Europa. Nu trebuie să existe nici o neînțelegere asupra acestui punct. Președintele Republicii Franceze și alte autorități ale statului francez s-au exprimat în mai multe ocazii în acest sens.

Aș dori să adaug că Franța este semnatară Actului final de la Helsinki, care prevede inviolabilitatea frontierelor în Europa, și înțelege să se conformeze acestui lucru. Cred că orice altă interpretare ar fi o nerecunoaștere a principiilor generale ale politicii franceze, care dovedește ca inviolabilitatea și inte-

gritatea frontierelor în Europa să fie una din datele situației prezente.

Găsindu-mă aici, în România, aș spune că Franța este în mod deosebit angajată în atitudinea generală pe care a avut-o în trecut în ceea ce privește România. Aș dori să asigur pe toți prietenii noștri români asupra politicii franceze în acest domeniu. Aș dori ca acest mesaj să fie pe cit posibil larg răspândit.

Ca prieten al României — cel care mă cunosc știu că mă leagă o puternică și lungă prietenie de poporul român — am simțit puțin regret și am suferit pentru faptul că președintele Republicii Franceze, domnul Francois Mitterrand, a făcut această afirmație. Președintele Francois Mitterrand a fost unul dintre primii care și-au manifestat reprobarea față de reprimarea impusă poporului român de dictatura trecută.”

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut carnet C.E.C. pe numele Fulea Maria. Adresați telefon 342, Săliște. Recompensă. (636)

● Pierdut în 21 ianuarie 1990 portmoneu, culoarea bordo, din piele, cu acte personale (buletin, livret, certificat de naștere, legitimație serviciu), pe numele Hunuzău Marian, Ocna Sibiului, str. M. Eminescu, nr. 1. Recompensă. (985)

● Pierdut în ziua de 23 ianuarie cercei aur cu piatră, zona gara Sibiu sau Copșa Mică. Recompensă. Telefon 214 29. (992)

VINZARI-CUMPARARI

● Vind Dacia 1300, perfectă stare, an fabricație 1981. Cumpără grădina mare (închirie) sau casă cu grădina mare. Telefon 149 25. (623)

● Vind apartament confort I — 3 camere, V. Aaron, str. Negovanu, bloc 7, ap. 32. Telefon 437 71, orele 17-19. (702)

● Vind convenabil video recorder Funai, casete — sau schimb cu televizor color. Telefon 297 41, după-amiază. (700)

● Vind cameră combinată, furnir nuc, două dulapuri, congelator mare. Telefon 144 74. (696)

● Vind video player Samsung, nou, Calea Poplăcii, nr. 71, bloc 44, ap. 5. (681)

● Vind ladă frigorifică 250 l. Informații telefon 726 77, după ora 16. (689)

● Vind convenabil Dacia 1300, frigider 240 l. „Frigero”, radiocasetofon stereo Sonic, pickup PA 2040, casete înregistrate, discuri. Informații Sibiu, telefon 470 30, orele 17-20. (686)

● Vind casă — 3 camere, dependințe. Telefon 390 59, orele 16-20. (685)

● Vind Dacia 1300, alb 13, stare bună. Tâlmăciu, telefon 555 80. (684)

● Cumpăr aparat stors legume-fructe. Telefon 441 81. (676)

● Vind casă, curte, grădină. Cîsnădie, str. Livezii 11. (675)

● Vind Dacia 1310 avariata în partea din față, preț convenabil. Telefon 143 92, orele 16-20. (670)

● Vind apartament două camere, bloc D 1, ap. 10, Cîsnădie. (637)

● Vind casă nouă, cu curte, (gaze), 5/8 părți sînt proprietate de stat, Dacia 1300, mobilă și altele. Șura Mare, str. Hambei nr. 299. (632)

● Vind Dacia 1300, stare foarte bună. Telefon 421 54. (928)

● Vind casă — două corpuri, grădină, anexe, junkers gaze. Cîsnădie, telefon 632 98. (896)

● Vind video recorder sigilat, preț convenabil. Sibiu, telefon 223 45. (895)

● Vind sufragerie „Covasna”, stare foarte bună. Telefon 343 05. (891)

● Vind casă — două camere, bucatărie, baie, cămară, hol, magazie, ladă frigorifică „Gorenje” — 350 l. Cîsnădie, str. Armata Rosie 11. (887)

● Vind frigider Arctic transformat în ladă. Telefon 172 60. (883)

● Cumpăr urgent bloc motor Skoda 120 L. Sibiu, telefon 415 47. (873)

● Vind apartament liber, 4 camere, preluare contract, Calea Poplăcii, bloc 44, etaj 3. Telefon 344 26, după ora 16. (867)

● Vind televizor color Elcom. Sibiu, telefon 173 73. (763)

● Vind urgent apartament bloc cărămidă — 3 camere, dependințe, Cîsnădie, str. Stejarului, bloc 15, ap. 13, etaj 3, preț convenabil. (866)

● Cumpăr vilbrochen, cuzineți și ax cu came Skoda S 100. Telefon 280 25, după ora 17. (852)

● Vind orgă Yamaha PSS 180, nouă, zug-trombon ideal, pentru începători, motoretă Simson. Telefon 350 24. (853)

● Vind clăpări Caber 43, Lange 39, San Marco 39. Telefon 452 53. (856)

● Vind apartament 3 camere, bucatărie, baie, mobilă dormitor, convenabil. Cîsnădie, str. Stejarului, bloc 26, ap. 3, telefon 925/6 27 76, Huiz Rudolf. (861)

● Vind pene saxofon, bec blitz, medicament Tinidazol, discuri noi: Deep Purple, Smokie, Beatles, Led Zeppelin, Ungwie Malmsteen. Telefon 357 34. (621)

● Vind Olcit club — 6000 km, Valea Aurie, bloc 53, sc. C, ap. 28. (vizavi C.E.C.). (622)

● Vind cărucior catifea. Str. Bihorului, bloc F 1, ap. 29, Strand. (624)

● Cumpăr punte spate completă (diferențial, planetare, tamburi) de Ford Taunus, Opel etc. Sibiu, telefon 479 88. (633)

● Vind apartament 3 camere, bucatărie și dependințe, Valea Aurie, bloc 23, sc. A, ap. 9. Telefon 268 69. (634)

● Casă de vinzare cu 5000 m.p. pămînt în satul Hamba, județul Sibiu. Informații str. Avram Iancu 11, ap. 25, Sibiu. (638)

● Vind autoturism Dacia 1310, stare bună, Medias, str. Turda, bloc 5, ap. 47. (643)

● Vind urgent video recorder Yoko. Telefon 727 07. (645)

● Vind Renault 10 tamponat, preț convenabil. Telefon 552 64, Tâlmăciu. (646)

● Vind urgent apartament trei camere, confort sporit, str. Semaforului, bloc 19, sc. C, ap. 109. Cumpăr Rowatinex. Telefon 412 88, după ora 17. (647)

● Cumpăr păpușă cu cap de porțelan. Telefon 204 79, orele 18-22. (654)

● Vind autoturism Dacia 1300, alb. Str. Ceferiștilor 17. (658)

● Vind casă, curte, 3 camere, pivniță, Șura Mare 303. (662)

● Vind televizor, stare perfectă și radio cu pickup. Telefon 437 75. (671)

● Vind apartament două camere decomandate. Telefon 401 25, orele 17-19. (754)

● Vind palton blană bizam. Telefon 267 08. (753)

● Cumpăr casă, zona Strand, centrală. Telefon 725 78. (751)

● Vind apartament 4 camere și mașină de tricotat nr. 10. Telefon 496 17. (749)

● Cumpăr apartament două camere, confort modest sau garsonieră. Telefon 306 33. (745)

● Vind video Sharp. Căsuța poștală 250. (744)

● Vind video player. Telefon 263 01. (741)

● Vind Dacia 1300, dulapuri, birouri copii, garnitură hol, garnitură tineret. Telefon 240 35, după-amiază. (737)

DIVERSE

Posesoare de utilaje o responsabilă, caut persoană serioasă (familist), de profil tăbăcar, pentru a deschide atelier de tăbăcărie la domiciliul meu. Băncioiu Ana, str. Prundului 562, comuna Sadu. (864)

CERERI DE SERVICIU

● Caut femeie îngrijire copil 3 ani. Informații telefon 172 41, după ora 17. (898)

● Caut femeie îngrijire copil. Informații zilnic după ora 17. Bilea 1 A, bloc nr. 4, sc. D, ap. 49. (995)

ANIVERSARI

Cu ocazia aniversării a 25 ani de căsătorie, urăm dragilor noștri părinți, MARIA și DUMITRU STAN — sănătate și un călduros „La mulți ani!”

Copiii — Liliana, Nituț, Mariana cu ginerele Nicușor și nepoatele Nicoleta și Adriana (568)

Cu ocazia împlinirii vârstei de 60 ani, urăm dragului nostru ION GINDILA din Bogatu Român, nr. 215, multă sănătate și „La mulți ani!” Familia, Mimi și Ghiță (828)

Astăzi, a 50-a petală se deschide în floarea vieții pentru scumpa noastră ANA PACLIȘAN. Ii dorim multă sănătate, viață îndelungată și fericire alături de cei dragi.

Soțul Ismail, fiica Valerica, ginerele Gigi și nepoțelul Horațiu (716)

DECESE

● O boală neiertătoare a întrerupt firul vieții — și așa cu puțin soare și mai multe ploi — al celei care a fost + CATALINA COSTEA (54 ani) înmormîntarea a avut loc în cimitirul Dîlbău — Tîrnăveni, în ziua de 23 ianuarie. Nu te voi uita niciodată! (967) Kati

Aducem un pios omagiu profesoarei noastre iubite MARIA VASU om de mare competență, dăruire și noblețe sufletească. Promoția elevilor 1952 (1006)

Sîntem alături de colega noastră Maria Coca, greu încercată prin pierderea tatălui ei.

Colectivul de cadre didactice al Școlii Generale 2 Sibiu (1013)

Cu inimile zdrobite de durere, anunțăm moartea fulgerătoare a bunului nostru tată,

+ MIHAI CIUNGU (din Șura Mare) Nu te vom uita niciodată! În mormîntarea — simbată, 27 ianuarie, ora 13, în Șura Mare. Augustin, Ica și copiii (970)

Cu lacrimi fierbinți și durere în suflet, regretăm pierderea scumpului nostru frate, cumnat și unchi, IONIȚA VLAD (957)

Sîntem alături de colegul nostru Vasile Sucu, la durerea pricinuită prin decedul fratelui său.

Colectivul atelierului 6 proiectare „Independența” (943)

● Cu nemărginită durere în inimi și suflet, regretăm trecerea în neființă, după o scurtă și grea suferință, a iubitului nostru fin,

ION PASCU Nu te vom scoate din inimile noastre. Familia Nina și Viorel Moldovan (858)

COMEMORARI

Neștearsă în amintire rămîne ziua de 22 decembrie 1989, cînd gloanțele l-au străpuns pe fratele nostru

IOAN COMA (45 ani) — căruia îi aducem un pios omagiu.

Comemorarea — duminică, 28 ianuarie 1990, ora 12, în satul Galeș, comuna Săliște. (937) Frații

● Lacrimile tristeții împlinite cu buchetul durerii e tot ce-ți mai putem oferi pe tristul mormînt, unde gloanțele mîrșave ți-au făcut casă, luîndu-te de lîngă cei dragi ai tăi

maior p.m. OCTAVIAN NIȚA — 32 ani —

Cu stimă și recunoștință te purtăm în suflet cît vom trăi pe acest pămînt.

Tușile și unchi — Sibiu (945)

● Cu durere în suflet și lacrimi în ochi, anunțăm că la 16 ianuarie s-a împlinit un an de dor și jale de cînd m-a părăsit scumpul meu soț,

NICOLAE CANDIN Chipul lui va fi mereu alături de mine. Lacrimile mele nu vor înceta să ude tristul său mormînt.

Comemorarea — duminică, 28 ianuarie 1990, ora 12, la biserică din str. 11 Iunie. (991)

● S-au împlinit 7 ani de cînd ne-a părăsit buna noastră

ELISAVETA FOGOROS Comemorarea — simbată, 27 ianuarie 1990, ora 16, la biserică din str. Kolarov. Familia (929)

● Se împlinesc 6 săptămîni de cînd ne-a părăsit — pentru totdeauna

RADU ROTARU Comemorarea va avea loc simbată, 27 ianuarie, ora 14, la mormînt.

Nu te vom uita niciodată, dragul nostru soț, tată și bunici. Soția Otilia, fiica Emilia, ginerele Mihai, nepoții Maria și Ciprian (850)

● Singurătatea și lacrimile nu pot răscumpăra blîndetea și chipul drag al celor care au fost

NICU ALDEA de la decesul căruia se împlinesc 4 ani la 31 ianuarie 1990

și ANA ALDEA dispărută acum 6 luni.

Le vom păstra o vie amintire. Comemorarea — simbată, 27 ianuarie, ora 12, în Tâlmăciu. Familia (862)

● Cu dorul tot mai greu, durerea tot mai mare, singurătatea tot mai apăsătoare plîngînd ne amintim de cel care ne-a părăsit acum doi ani, soț, tată și bunici.

ION CRIMU — 54 ani —

Oricare ar fi destinul vieții noastre, nimeni și nimic pe lume nu-l va putea înlocui.

Soția, copiii, nora, ginerii și nepoții (893)

Cu multă durere, readuc în memoria celor care l-au cunoscut, stimat și iubit pe inegalabilul meu soț,

DUMITRU MALAESCU (Mitică)

— pensionar I.O.V.R. —

Comemorarea — simbată, 27 ianuarie 1990, ora 16, la biserică din groapă. (934) Soția Magdalena

Sufletul nostru a rămas la fel de trist de cînd soarta nemiloasă a răpit dintre noi, în plină tinerețe, la 24 ianuarie 1989, pe cel care a fost un om deosebit, ca soț și tată,

FLORIN HANGIU (economist)

— 42 ani —

Comemorarea — simbată, 27 ianuarie 1990, ora 16, la biserică din str. Ștefan cel Mare. (857)

Soția Doina, fiica Diana (857)

Cu tristețe anunțăm că au trecut șase săptămîni de cînd ne-a părăsit draga noastră fiică, soție, mamă și bunică,

ELISAVETA POPP (Tuca)

Comemorarea va avea loc simbată, 27 ianuarie, ora 17.30, la biserică dintre brazi. (846)

Familia (846)

Floriile și lacrimile acoperă tristul mormînt, împlinind șase săptămîni, al celui mai bun și iubit soț

col. BORIS HOLBAN

Comemorarea — simbată, 27 ianuarie 1990, ora 11.30, la cimitirul din Șelimbăr. (882)

Soția și Anca (882)

Lacrimi și flori pe mormîntul celui care a fost un minunat fiu și frate, inegalabil soț și tată,

VICTOR CIORAN

căzut în revoluție

Comemorarea — simbată, 27 ianuarie, ora 13, la cimitir. (884)

Multe lacrimi și flori pentru soțul meu drag

NICU BALINTON

la un an de la deces

Comemorarea — simbată, 27 ianuarie 1990, ora 15.30, la biserică din str. Ștefan cel Mare, Sibiu.

Soția îndurerată (906)

Astăzi, 26 ianuarie — 10 ani grei de durere, tristețe și dor continuu de la pierderea ireparabilă a

col. NICOLAE MIRCEA MUNTEAN

Veșnic îl păstrăm în inimile noastre.

Nemîngînată soția Cornelia, copiii și nepoții (688)

A treia iarnă își scutură nămeții înghețați peste tristul mormînt al scumpului și dragului nostru soț, tată și bunici,

IOAN MOLDOR (Avrig)

Va rămîne veșnic în inimile noastre.

Familia (701)